

A szabályszerű diszkrecionális felülvizsgálatnak azt kellett volna eredményeznie, hogy a fellebbező ütköző védjegyre vonatkozó bizonyítékait abban az esetben is figyelembe veszik, ha azokat valóban elkésetten terjesztette elő. A bizonyítékok értékelése nem késleltette volna az eljárást, mivel az OHIM felszólalási osztálya csak 15 hónappal a bizonyítékok előterjesztése után hozott határozatot. A bizonyítékok is közvetlen jogi relevanciával bírtak. Ezenkívül, az OHIM felszólalási osztályának pontatlan levelei is hozzájárultak ahhoz, hogy a fellebbező a határidő lejártá után terjesztette elő a bizonyítékait.

A Törvényszék továbbá nem vizsgálta az OHIM felszólalási osztályának azt a megállapítását, amely szerint a felek az érveiket és bizonyítékaikat a megszabott határidőn belül terjesztették elő. Az OHIM felszólalási osztálya tehát nem abból indult ki, hogy késedelem történt. Ebből következően az OHIM fellebbezési tanácsa sem indulhatott ki abból, hogy késedelem történt. A fellebbezési tanácsnak inkább érdemben kellett volna megvizsgálnia az előterjesztett bizonyítékokat.

Az OHIM fellebbezési tanácsa mérlegelően alapuló határozatának hiányát sem a fellebbezési tanács, sem a Törvényszék nem pótolhatja. A mérlegelési jogkör gyakorlásának hiánya miatt a 40/94/EK rendelet 62. cikke (2) bekezdésének megfelelően a fellebbezési tanácsnak vissza kellett volna utalnia az ügyet a felszólalási osztályhoz.

Egyebekben az ütköző védjegy használatára vonatkozó bizonyítékok fellebbező általi előterjesztése számos ok miatt nem elkésett. Először is közismert ténynek minősülnek az országos újságok pénzügyi rovataiban szereplő mindennapi közlemények, amelyek a fellebbező befektetési alapjainak megjelölése útján bizonyítják az ütköző védjegyek és más sorozatvédjegyek használatát. Az OHIM-nak mindezt hivatalból kellett volna figyelembe vennie. Másodsor, a védjegybejelentő nem vitatta az ütköző védjegyek és a sorozatvédjegyek használatát. Harmadszor, az OHIM felszólalási osztálya jogellenesen akadályozta meg a fellebbezőt a védjegy használatára vonatkozó újabb bizonyítékok előterjesztésében. Az OHIM ugyanis közölte a fellebbezővel, hogy az csak a védjegybejelentő érveire vonatkozó észrevételeket terjeszthet elő, és hogy az OHIM nem vesz figyelembe újabb bizonyítékokat. Nem volt tehát jelentősége annak, hogy a fellebbező előterjeszt-e vagy sem a használatra vonatkozó újabb bizonyítékokat. Negyedszer, a határidőket megengedhetetlen módon megrövidítették. Az OHIM ebben a vonatkozásban sem tartotta tiszteletben a 2868/95 végrehajtási rendelet 80. szabályát.

2010. június 29-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-311/10. sz. ügy)

(2010/C 246/41)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Zavvos és Ł. Habiak)

Alperes: Lengyel Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (keretirányelv)⁽¹⁾, vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte — nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2007/46 irányelv átültetésére előírt határidő 2009. április 29-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 263., 1. o.

A Tribunal de première instance de Liège (Belgium) által 2010. június 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hubert Pagnoul kontra Belga Állam — SPF Finances

(C-314/10. sz. ügy)

(2010/C 246/42)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal de première instance de Liège

Az alapeljárás felei

Felperes: Hubert Pagnoult

Alperes: Belga Állam — SPF Finances

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

„Ellentétes-e egyrészt az Európai Unióról szóló, 1992. február 7-én Maastrichtban aláírt szerződést módosító, 2007. december 13-án aláírt és 2009. december 1-jétől hatályos Lisszaboni Szerződés Közös rendelkezések címet viselő Első címének 6. cikkével (amely [nagyrészt] az Európai Unióról szóló, 1992. február 7-én Maastrichtban aláírt, 1993. november 1-jén hatályba lépett szerződés Első címének 6.-cikkében szereplő rendelkezéseket veszi át), valamint az Európai Közösséget létrehozó, 1957. március 25-i szerződés (EK Szerződés) 234. cikkével (korábbi 177. cikk), másrészt az Európai Unió 2000. december 7-én kihirdetett Alapjogi Chartájának 47. cikkével, hogy az olyan nemzeti törvény — mint a Cour d'arbitrage ról szóló 1989. január 6-i speciális törvény⁽¹⁾ 26. cikkét módosító 2009. július 12-i törvény — amely kötelezővé teszi, hogy az a nemzeti bíróság, amely megállapítja, hogy valamely adófizető állampolgárt egy másik nemzeti törvénnyel, vagyis a 2004. július 9-i kerettörvény 49. cikkével megfosztottak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezménynek a közösségi jog részét is képező 6. cikkében garantált hatékony bírói jogvédelemtől, előzetesen a Cour constitutionnelle-hez forduljon anélkül, hogy e bíróság közvetlenül biztosíthatná a közösségi jog közvetlen hatályát az előtte folyamatban lévő jogvitában, illetve gyakorolhatná a nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálatára vonatkozó hatáskört, ha a Cour constitutionnelle már a [belga] Alkotmány II. címében garantált alapvető jogokkal összeegyeztethetőnek nyilvánította a nemzeti törvényt?”

⁽¹⁾ A *Moniteur belge* 2009. július 31-i száma, 51617. o.

A T-303/06. és T-337/06. sz., UniCredito Italiano SpA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és az Union Investment Privatfonds GmbH egyesített ügyekben 2010. április 27-én hozott ítélet ellen az Union Investment Privatfonds GmbH által 2010. július 2-án benyújtott fellebbezés

(C-317/10. P. sz. ügy)

(2010/C 246/43)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Union Investment Privatfonds GmbH (képviselő: J. Zindel Rechtsanwalt)

A többi fél az eljárásban: UniCredito Italiano SpA és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a T-303/06. és T-337/06. sz. egyesített ügyekben 2010. április 27-én hozott ítéletet;

— a Bíróság utasítsa el a kereseteket;

— a Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM fellebbezési tanácsának 2006. szeptember 5-i, az R 156/2005-2. sz. ügyben hozott határozatát és adjon helyt a beavatkozó az „ingatlanügyletek” szolgáltatás tekintetében a 2 236 164. számon bejelentett „UNIWEB” közösségi védjegy lajstromozásával szemben benyújtott felszólalásának;

— a Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM fellebbezési tanácsának 2006. szeptember 25-i, az R 502/2005-2. sz. ügyben hozott határozatát és adjon helyt a beavatkozó az „ingatlanügyletek” szolgáltatás tekintetében a 2 330 066. számon bejelentett „UniCredit Wealth Management” „UNIWEB” közösségi védjegy lajstromozásával szemben benyújtott felszólalásának;

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a 40/94 rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontja utolsó sorának téves alkalmazására hivatkozik. Kijelenti továbbá, hogy a megtámadott határozatot olyan tényállás alapján hozták, amely leszűkített és részben nem felel meg a tényeknek.

A Törvényszék, tévesen és az OHIM-mal ellentétben, amely lényegében helyt adott a fellebbező által benyújtott fellebbezéseknek, nem ismerte el, hogy a keresetek tárgyát képező valamennyi védjegy egy nagy védjegycsaládba tartozik. Megállapítja, hogy a család részét képező valamennyi védjegyre jellemző ugyanazon kezdőszótag, amely szóköz nélkül kapcsolódik a beruházási ágazat valamely más fogalmához. A bejelentő védjegyei ugyancsak az e sorozatot megkülönböztető jellemzőket mutatták. A Törvényszék, a tényállást elferdítve, úgy vélte, hogy az ütköző védjegyek szerkezeti szinten különböznek egymástól, mivel a bejelentő védjegyeiben a kezdőszótag egy angol nyelvű elemhez kapcsolódik, míg a fellebbező védjegyeiben ez a szótag egy német nyelvű elemhez kapcsolódik. Mindazonáltal a Törvényszék nem vette kellő módon tekintetbe azt, hogy a 40/94/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontja utolsó sorának alkalmazásában, ha védjegysorozatba illeszkedő védjegyrol van szó, a védjegycsaládot alkotó valamennyi védjegyet figyelembe kell venni. E vonatkozásban a fellebbező megállapítja, hogy pontosítani szükséges, hogy a fellebbező is angol nyelvű és nemzetközi elemeket használ, miáltal a Törvényszék ezzel ellentétes álláspontja nyilvánvalóan téves.